Πασχαλινό μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

Πασχαλινό μήνυμα τοῦ Πατριάρχου Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν κ.κ. Κυρίλλου

πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς, ἱερεῖς, διακόνους, μονάζοντας καὶ ὅλα τὰ πιστά τέκνα τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ρωσσίας

Πεφιλημένοι ἐν Κυρίω Σεβασμιώτατοι ἀδελφοὶ Ἀρχιερείς, σεβαστοί πατέρες, εὐλαβεῖς μοναχοὶ καὶ μοναχὲς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί!

Ἀσμένως προσαγορεύω ὑμᾶς διά τοῦ ἀρχαίου καὶ καθ'ἑκάστην ἐποχὴν καινοῦ παιᾶνος ἐπινικίου:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

Θεμέλιον τῆς πίστεώς μας, δωρεά τῆς ἐλπίδος καὶ πηγή τῆς ἀγάπης εἶναι ὁ θαυμάσιος οὗτος συνδυασμὸς τῶν ὄντως ζωηφόρων ρημάτων.

Ἔτι χθὲς συνεθλίβομεν μετὰ τῶν μαθητῶν τοῦ Κυρίου διά τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπημένου αὐτῶν Διδασκάλου, ἐνῶ σήμερον πανηγυρίζομεν μετὰ τοῦ σύμπαντος κόσμου, ὁρατοῦ τέ καὶ ἀοράτου: «*Χριστός γάρ ἐγήγερται, εὐφροσύνη αἰώνιος*» (Κανών τοῦ Ἁγίου Πάσχα). Ἔτι χθὲς ἐδόκει ὅτι ἀπόλωλεν ἡ τελευταία ἐλπὶς τῆς σωτηρίας, ἐνῶ σήμερον κεκτήμεθα ἐλπίδα σταθερὰν τῆς αἰωνίου ζωῆς *ἐν τῇ ἀνεσπέρῳ ἡμέρᾳ τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.* Ἔτι χθὲς τὸ φάντασμα τῆς φθορᾶς ἐπεκράτει τῆς δημιουργίας, ἀμφισβητοῦν αὐτὸ τοῦτο τὸ νόημα τῆς ἐπὶ γῆς ὑπάρξεως τοῦ ἀνθρώπου, ἐνῶ σήμερον κηρύσσομεν εἰς πάντας καὶ ἕκαστον τὴν μεγάλην νίκην τῆς Ζωῆς κατὰ τοῦ θανάτου.

Ὁ θεόπνευστος Ἀπόστολος Παύλος λέγων περί σημασίας τοῦ θαύματος, γενομένου ἐν τῇ ἀπωτέρᾳ ἐκείνῃ ἀλλά πάντοτε ἐγγὺς ἑκάστῳ χριστιανῷ νυκτὶ, ὑποδεικνύει εὐθὺς ὅτι τὸ ἐν λόγῳ γεγονός εἶναι τὸ κυριώτερον διά τὴν ἡμετέραν πίστην. Ἄλλωστε δέ «*εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑμῶν*» (Α'Κορ. 15.14). Τὸ Πάσχα Κυρίου εἶναι ὁ πυρήν καὶ ἡ ἀκατανίκητος δύναμις τοῦ χριστιανισμοῦ: κατά τὸν Ἅγιον Φιλάρετον Μόσχας, *αὕτη δημιουργεῖ τὴν ἐλπίδαν, ἀναφλέγει τὴν ἀγάπην, ἀναπτεροῖ τὴν προσευχὴν, κατεβάζει τὴν χάριν, φωτίζει τὴν σοφίαν, ἀφανίζει κάθε μορφῆς κακὸν καὶ καταλύει αὐτὸν τοῦτον τὸν θάνατον, ζωοποιεῖ τὴν ζωὴν, καθιστᾶ τὴν μακαριότητα οὐχὶ ὄνειρον ἀλλά πραγματικότητα, τὴ δόξαν οὐχὶ φάντασμα, ἀλλά αἰωνίαν ἀστραπὴν τοῦ αἰωνίου φωτὸς, φαίνουσαν πάσι καὶ μηδένα πλήττουσαν* (Λόγος *Εἰς τὸ Ἅγιον Πάσχα,* 1826).

Μετὰ τῆς πίστεως εἰς τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ ἀρρήκτως συνδέεται καὶ ἡ πίστις τῆς Ἐκκλησίας εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἐνανθρωπήσας Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ λυτρώσας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων καὶ διαρρήξας τοὺς δεσμοὺς τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου, ἐδώρησεν ἡμῖν τὴν πραγματικὴν πνευματικὴν ἡμῶν ἐλευθερίαν καὶ τὴν χαρὰν ἐπανενώσεως μετὰ τοῦ Πλάστου ἡμῶν. Πλήρεις κοινωνοὶ αὐτῆς τῆς ἀνεκτιμήτου ἀξίας δωρεᾶς τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν τυγχάνομεν πάντες ἡμεῖς, τῇ φωτοφόρῳ νυκτὶ ταύτῃ συνελθόντες εἰς τοὺς Ὀρθοδόξους Ἱεροὺς Ναοὺς, ἵνα *ἀπολαύσωμεν τοῦ*

συμποσίου τῆς πίστεως, καθάπερ λέγει καὶ ὁ Ἱερὸς Χρυσόστομος.

Τὸ Πάσχα εἶναι ἡ κορυφὴ τῆς ἀκανθώδους πορείας τοῦ Σωτῆρος, ἐπισφραγισθείσης διὰ τῶν Ἀχράντων Παθῶν καὶ τῆς Θυσίας τοῦ Γολγοθᾶ. Οὐχὶ τυχαίως τόσον εἰς τὰ ἁγιοπατερικὰ ὅσον καὶ εἰς τὰ λειτουργικὰ κείμενα ὁ Χριστὸς πολλάκις ἀποκαλεῖται «Ἀθλοθέτης τῆς ἡμετέρας σωτηρίας». «*Ὑπόδειγμα γὰρ δέδωκα ὑμῖν*» (Ἰω. 13.15), λέγει ο Κύριος ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς μαθητὰς καὶ καλεῖ τοὺς πάντας ἡμᾶς ἵνα ἀκολουθήσωμεν τὸ ὑπόδειγμα τοῦ βίου Αὐτοῦ.

Μά πῶς δυνάμεθα ἵνα μιμηθῶμεν τὸν Χριστὸν; Τίς θά εἶναι ὁ ἆθλος μας ὡς πρὸς τὴν σύγχρονον πραγματικότητα; Σήμερον καθώς προφέρομεν τὴν λέξιν ταύτην ἡ φαντασία ἀνθρώπων οὐχὶ σπανίως δημιουργεῖ εἰκόνα θρυλικοῦ τινος στρατιώτου, μιᾶς ἱστορικῆς φυσιογνωμίας ἡ ἐπιφανοῦς ἡρῴου τοῦ παρελθόντος. Δι΄ἆθλου, πάντοτε συνδεδεμένου πρὸς τὰς ἐσωτερικὰς προσπαθείας καὶ τὴν ἐγκράτειαν δυνάμεθα βιώσαι ὅ,τι εἶναι πραγματικὴ καὶ τέλειος ἀγάπη, διότι ἡ προσφορὰ, ἥτις κεῖται εἰς βάσιν παντὸς ἄθλου, εἶναι ἡ ὑψίστη ἐκδήλωσις τοῦ αἰσθήματος τούτου.

Ὁ Κύριος κάλεσεν ἡμᾶς εἰς τὸν ἄθλον τῆς ἐμπράκτου ἀγάπης, ἐκδηλούμενον διὰ τῆς θυσιαστικῆς διακονίας τοῦ πλησίον καὶ ἔτι μάλλον χρῃζόντων βοηθείας μας: τῶν ταλαιπωρημένων, τῶν ἀσθενῶν, τῶν ἐγκαταλελειμμένων, τῶν στενοχωρημένων. Εἰ ὁ κανὼν οὗτος τῆς ζωῆς, ὅσπερ ἀκολουθεῖτο καὶ ἐκφράζετο με τρόπον ἀνάγλυφον ἐν τῇ ἐπὶ γῆς ζωῇ Αὐτοῦ τοῦ Σωτῆρος γίνει κτῆμα πολλῶν, οἱ ἄνθρωποι θά εἶναι ὄντως εὐτυχεῖς. Ἄλλωστε ἀσυγκρίτως περισσότερα ἀπ'ὅ,τι προσφέρει ἀποκτᾶ ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς διακονίας τοῦ ἄλλου: Ἀυτὸς ὁ Κύριος εἰσέρχεται τότε εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ καὶ διὰ τῆς κοινωνίας τῆς Θείας χάριτος ἀλλοιοῦται ὁλόκληρος ἡ ζωὴ τοῦ ἀνθρώπου. Ὅπως ἡ ἁγιότης δέν νοεῖται ἄνευ κόπου καὶ ἡ Ἀνάστασις ἄνευ Γολγοθᾶ, οὕτως ἡ οὐσιαστικὴ πνευματικὴ καὶ ἠθικὴ μεταμόρφωσις τοῦ προσώπου εἶναι ἀνεπίτευκτος ἄνευ ἄθλου καὶ ἀγώνος.

Ὅτε δέ ὁ ἆθλος καθίσταται περιεχόμενον τῆς ζωῆς οὐχὶ τῶν ἀπομεμονωμένων ἀνθρώπων ἀλλά καὶ τοῦ λαοῦ ἐν τῷ συνόλῳ αὐτοῦ, ὅτε δέ ὁ πόθος διὰ τὰ ἄνω ἑνώνει τὰς καρδίας ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων προθύμων ὅπως προστατεύουν τὴν Πατρίδα αὐτῶν, ὑπερασπίζονται τὰ ὑψηλὰ ἰδεώδη καὶ τὰς ἀξίας, τότε παρατηροῦνται πράγματα ὄντως ἐκπληκτικά, θαυμαστὰ καὶ ἐνίοτε ἀνερμήνευτα διὰ τῆς τυπικῆς λογικῆς. Ὁ λαὸς τοιοῦτος ἀποκτᾶ τεραστίαν πνευματικὴν δύναμιν ἀκατανίκητον ὑπὸ οὐδενός κακοῦ καὶ ἐχθροῦ. Τρανή ἀπόδειξις διά τοῦ λόγου τὸ ἀληθές εἶναι ἡ διά τῆς θυσιαστικῆς προσφορᾶς τοῦ λαοῦ μας Νίκη εἰς τὸν Μεγάλον Πατριωτικὸν Πόλεμον, τῆς ὁποίας τὴν 70^{ην} ἔνδοξον ἐπέτειον πανυγιρικῶς ἑορτάζομεν ἐφέτος.

Ἐν ταῖς θλίψεσιν καὶ δοκιμασίαις καλούμεθα ἵνα μένωμεν ἥσυχοι καὶ ἄφοβοι, ἐδόθησαν γάρ ἡμῖν αἱ μεγάλαι καὶ ἔνδοξαι ἐπαγγελίαι τῆς ἐπικρατήσεως κατά τοῦ κακοῦ. Στενοχωρούμεθα καὶ ἀπελιπιζόμεθα λοιπὸν; Συγκροτοῦμεν τὴν τοῦ Χριστοὺ Ἐκκλησίαν τῆς ὁποίας οὐδὲ *πύλαι ᾅδου* οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς (Ματθ. 16.18) καὶ περὶ ἡμῶν μαρτυρεῖ ἡ Θεία Ἀποκάλυψις προλέγουσα ὅτι «*ἐξαλείψει ἀπ᾽ αὐτῶν ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, καὶ ὁ θάνατος οὐκ ἔσται ἔτι, οὔτε πένθος οὔτε κραυγὴ οὔτε πόνος οὐκ ἔσται ἔτι· ὅτι τὰ πρῶτα ἀπῆλθον*» (Ἀποκ. 21.4).

Εὔχομαι πᾶσιν ὑμῖν, Σεβασμιώτατοι ἀδελφοὶ ἀρχιερεῖς, σεβαστοὶ πατέρες, ἀγαπητοί ἀδελφοὶ, ἵνα ἐνδυναμοῦσθε ἐν πνεύματι καὶ ἔχετε σταθερὰν τὴν πίστιν ὑμῶν, εἰρήνην καὶ ἐν τῷ Πατήσαντι τὸν θάνατον Κυρίῳ ἀστείρευτον χαρὰν. Διαποτιζόμενοι ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καὶ κοινωνοὶ γινόμενοι τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀναστασίμου θαύματος καταστήσωμεν δέ τοὺς ἐγγύς καὶ τοὺς μακρὰν κοινωνούς τῆς θριαμβευτικῆς ἡμῶν χαρᾶς μαρτυροῦντες ἔμπροσθεν πάντων περὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ τάφου Ἀναστάντος Σωτῆρος ἡμῶν.

Εἰς πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν εἴθε μας θερμαίνουν καὶ παρηγοροῦν, προσφέρουν τὴν ὄντως χαράν τῆς ὑπάρξεως καὶ ἀποτελοῦν πηγήν ἐμπνεύσεις διά τὴν ἀγαθοεργίαν τὰ ἔνθερμα λόγια τοῦ

ἀναστασίμου χαιρετισμοῦ:

ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ!

ΑΛΗΘΩΣ ΑΝΕΣΤΗ Ο ΚΥΡΙΟΣ!

† ὁ Μόσχας καὶ Πασῶν τῶν Ρωσσιῶν

Κύριλλος

Ἐν Μόσχᾳ

Ἅγιον Πάσχα 2015

στις άλλες γλώσσες:

- **Γιακουτικά**
- **Ουκρανικά**
- **Εσθονικά**
- **Λετονικά**
- **Λιθουανικά**
- **Μολδαβικά**
- **Τουρκμενικά**
- **Ουζμπεκικά**
- **Καζακικά**
- **Κιργιζικά**
- **Τατζικικά**
- **Κινεζικά**
- **Ιαπωνικά**

Μια πηγή: https://mospat.ru/gr/news/50501/